

Basın Açıklaması**Hükümetin Önerdiği Reformlar, Halkın Hakları Adı Altında Yürütülen Bir İktidar Mücadelesinden Başka Bir Şey Değildir, Yönetici Seçkinler Arasında Halkı Gerçekten Düşünen Kimse Yoktur, Hilafet ise İslam'ı Uygulayarak Halkın Haklarını Koruyacaktır**

Basında yer alan haberlere göre, hükümetin önerdiği anayasal reform taslağı son aşamasına gelmiş durumda. Bu reformlar; Pakistan içinde daha fazla idari birim oluşturulması, federal yapının yetki ve kapsamının genişletilmesi, başkanlık sistemi ve yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gibi maddeler içeriyor. Bu düzenleme medyada halkın haklarını güvence altına alacak bir adım olarak gösterilse de gerçek şu ki bu durum, siyasetçiler ile askeri seçkinler arasında son seksen yıldır devam eden güç, kaynak ve nüfuz mücadelesinden başka bir şey değildir. Bu kavgada her iki grup da halkın refahını veya kalkınmasını zerre kadar umursamazken, sadece güç merkezlerini ve kaynakları kontrol etmeye çalışmakta; halka ise daha iyi bir gelecek adına sahte hayaller pazarlamaktadırlar.

Pakistan halkı, farklı askerî dönemlerde, ordunun hâkim olduğu melez dönemlerde ve sivil yönetim dönemlerinde bu iktidar mücadelesine sürekli şahit olmuştur. Askeri veya hibrit dönemlerinde devlet medyası, ücretli entelektüeller ve saf yandaşlar halka; başkanlık sisteminin, yerel yönetimlerin güçlendirilmesinin ve yozlaşmış demokratik siyasi partilerin yerine Batı eğitimi almış teknokratların, daha iyi bir “performansla” insanlara daha iyi bir yönetim ve daha iyi imkânlar sunabileceği anlatısını satmaya çalışırlar. Bu anlatı üzerinden askerî yönetim, bütün işlerde belirleyici bir hâkimiyet elde eder. Ancak Pakistan halkı uygulamada Batılı kapitalist sistem uygulandığında askerî sınıf ve onunla bağlantılı küçük ayrıcalıklı bir kesimin zenginleştiğine, halkın ise yoksulluk sınırının altında yaşamaya zorlandığına tanık olmuştur. Ayrıca “güçlü devlet” politikası aracılığıyla halkın haklarını talep etmek için sesini yükseltmesi engellenmiş; böylece küçük bir elit tabakanın “ilerlemesinin” önünde herhangi bir engel oluşturmasının önüne geçilmiştir.

Kaldı ki Pakistan’da ve Suriye, Türkiye, Mısır, Sudan, Özbekistan, Afganistan, Endonezya, Nijerya, Maldivler ve Moritanya gibi diğer İslam ülkelerinde başkanlık sisteminin örneklerini zaten gördük. Dolayısıyla bu Batılı sistem, Müslümanlar açısından yeni bir sistem değildir. Buna karşılık, sivil dönemlerde parlamenter modele, zayıf yerel yönetimlere ve son dönemlerde güçlü bölgesel hükümetlere dönüş; otorite üzerinde sivil kontrol sağlamanın pratik bir formülü olmuştur. Bu modelin gerçeği de halktan gizli değildir; yozlaşmış siyasi partiler eyaletleri kendi aralarında paylaşmış ve ulusal hazineyi birbirlerine dağıtmışlardır.

Bununla birlikte her iki modelin de ortak bir özelliği vardır: Sömürgeciliğe bağımlılık ve kâfir Batı ilkeleriyle yönetilmek. Bu nedenle söz konusu iki demokratik yönetim biçiminin her ikisinde de Uluslararası Para Fonu (IMF) Pakistan ekonomisi üzerindeki hâkimiyetini sürdürmüştür. Öyle ki bugün Pakistan bütçesinin %43’ü, yani neredeyse yarısı, faiz ödemelerine gitmektedir. Buna karşılık halkın büyük emekle kazandığı para, bağımsız enerji üreticilerine kapasite ödemeleri adı altında peşkeş çekilmektedir.

Her iki model altında da Pakistan mahkemelerinde İngiliz genel hukukundan türetilen küfür kanunları uygulanmaya devam etmiş, bunun sonucunda milyonlarca dava mahkemelerde sürüncemede kalmıştır. Sömürgeciliğin tam kontrolü altında olan ve ne sivil ne de askeri elitlerin itiraz etmediği bu durum, sistemin diğer tüm sektörlerinde de mevcuttur. Dolayısıyla gerçek kavgâ, sömürgeciliğe kimin hizmet edeceği üzerinedir; halkın ise bu denklemin tamamında hiçbir yeri yoktur!

Oysa Allah *Subhânehü ve Teâlâ*; yöneticinin ve yönetilenin hakları, devletin yapısı, yetki paylaşımı, temsil, muhasebe, yöneticinin şartları, yöneticinin görev süresi, yöneticilerin azledilme prosedürleri ve bunlarla ilgili meseleler de dâhil olmak üzere bu karmaşık yönetim meselesini açıkça belirlemiştir. İslam, üniter bir devlet yapısı öngörür ve federal yapıyı reddeder. Ümmet bir halife seçer ve ona, İslam’ı uygulaması şartıyla biat eder.

Bu tek devleti idari birimlere ayırmak ve başlarına valiler atamak Halifenin yetkisindedir. Ancak Ümmet Meclisi veya Vilayet Meclisi bir şikâyet sunduğunda Halife o valiyi görevden almak zorundadır. Halife şehirlere doğrudan “Amil” atar veya dilerse bu yetkiyi valilerine devreder. Hilafet’te tüm bölgelerin kaynakları ortaktır ve herhangi bir eyaletin mülkü değildir. Bu kaynaklar topluca ümmet için harcanır; böylece Hilafet devletinin tüm bölgeleri eşit kalkınmadan yararlanır. Hilafet genelinde tek tip kanunlar uygulanır. Bununla birlikte idari işler, daha iyi bir performans ve yerel ihtiyaçlar gözetilerek yerinden yönetim (adem-i merkeziyetçilik) politikasıyla yürütülür. Bunlar, Allah *Subhânehü ve Teâlâ*’nın belirlediği; güçlü, ehil, istikrarlı ve sağlam bir yönetim üreten devlet yapısına ilişkin hükümlerden sadece birkaçıdır. Hizb-ut Tahrir, Kur’an ve Sünnet’ten istinbat edilmiş, her maddesi için detaylı şer’i deliller sunulmuş 191 maddelik eksiksiz bir Hilafet Devleti Anayasası’nı ümmete sunmuştur. Hal böyleyken, neden demokrasinin içindeki farklı küfür modelleri arasında amaçsızca kaybolmaya devam edelim ki?!

Ey Pakistan’daki güç ve kuvvet ehli! Pakistan’ın asıl sorunu, sömürgeciliğin işlerimiz üzerindeki sıkı hâkimiyeti ve bütün meselelerimizin İslam’ın şeriatına göre belirlenmiyor oluşudur. Bu durum, Lâ ilahe illallah Muhammed’un Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* sözünün gereğini ihlal etmeye varan bir ihanettir. Bununla birlikte sivil ve askerî elit buna önem vermemektedir. Onların tek kaygısı, uğruna gece gündüz çalıştıkları iktidarlarıdır. Artık sessiz kalmak yerine sorumluluğunuzu yerine getirmenin; yetkiyi bu yozlaşmış elitlerden çekip almanın ve onu şer’i sahibine, yani İkinci Raşidi Hilafet’i kurmak için tam hazırlıklı ve eksiksiz bir plana sahip olan Hizb-ut Tahrir’e teslim etmenin vakti gelmiştir. Haydi harekete geçin ve üzerinize düşen bu görevi yerine getirin. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً “Kim boynunda biat halkası olmadan ölürse cahiliye ölümüyle ölmüş olur.”

[Müslim]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Pakistan Vilâyeti

Medya Bürosu

Adres: P.O Box 1924 Lahore | Tel: (+92) 345-428-7323 / (+92) 333-561-3813 | Faks: (+92) 21-520-6479

Web: www.hizb-pakistan.com | E-mail: ht@mediapak@gmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com